

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om saltvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2905; fremsættelsen findes i tidenden sp. 41).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ferskvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2957; fremsættelsen findes i tidenden sp. 41),

og

Første behandling af forslag til lov om fiskeri i Randers fjord og Gudenaa m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2993; fremsættelsen findes i tidenden sp. 41).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Chr. Christiansen: Det er et stort lovkompleks, der her er til behandling i det høje ting. Det omfatter lovbestemmelser vedrørende praktisk talt alt dansk fiskeri, samlet i tre love: forslag til lov om saltvandsfiskeri, forslag til lov om ferskvandsfiskeri og forslag til lov om fiskeri i Randers fjord og Gudenaa m. m.

Det havde egentlig været ønskeligt, om man kunne have undgået den tredje lov, nemlig lov om fiskeri i Randers fjord og Gudenaa m. m., men jeg har forstået, at det ikke sagligt har været muligt. Der har været så vægtige grunde, der har talt derimod, at man har været nødt til at tage denne specielle lov med.

Vi har siden 1933, eller 2 år efter at de nugældende fiskerilove blev vedtaget i rigsdagen, haft det, vi kalder midlertidige fiskerilove, og de har hvert år været forelagt rigsdagen og er blevet gennemført, fordi der var en hel række af bestemmelser, man var nødt til at have på grund af erhvervets særlige forhold — bestemmelser, der fra de midlertidige love nu er indarbejdet i de foreliggende lovforslag, således at hvis disse tre lovforslag gennemføres, vil de midlertidige love kunne bortfalde pr. 1. januar 1952.

De tre lovforslag har været genstand for en grundig behandling. Der har været nedsat en særlig kommission, som endda allerede blev nedsat den 2. april 1940, men den kom dog vel i realiteten først til at

arbejde fra den 26. maj 1948, og den afgav allerede sin betænkning den 21. april 1950.

Landstinget har i en 7—8 måneder arbejdet med lovforslagene, og det er egentlig glædeligt at kunne sige, at selvom der er sket visse ændringer under behandlingen i det andet høje ting, indeholder lovforslagene dog i alt væsentligt de bestemmelser, som kommissionen i enighed kunne samles om og kunne forelægge fiskeriministeriet. I disse 3 lovforslag er der nu en række bestemmelser af forskellig art, der hver på sin måde skulle medvirke til at sikre og værne det danske fiskeri på lang sigt, og jeg vil for min del gerne yde min anerkendelse for det betydningsfulde arbejde, der er gået forud for disse 3 lovforslags fremsættelse her i det høje ting. Dette gælder både kommissionsbehandlingen og den behandling, landstingsudvalget har givet dem. I virkeligheden er der set udfra mit synspunkt kun en eneste ting, hvortil jeg har en alvorlig indvending at gøre. Det drejer sig om § 7 i lovforslaget om saltvandsfiskeri. Jeg må meget beklage, at kommissionens forslag til en ny udformning af § 7 ikke er blevet fastholdt. Det er efter min mening en afgørende fejl, fordi vi trængte til en sådan ny udformning, og det forekommer mig, at den højtærede fiskeriminister har forsømt en gunstig lejlighed til at gennemføre en betydningsfuld ændring i de gældende bestemmelser om ålegårdsretten. De bestående ålegårdsrettigheder, som findes i den gældende saltvandsfiskerilov, og som nu den højtærede fiskeriminister foreslår opretholdt uden ændringer, er et af de få områder i dansk lovgivning, hvor man endnu har bevaret visse privilegier fra godsejertiden, og som forhindrer en fri udfoldelse af fiskernes rettigheder på havet. Jeg forstår meget godt, at den højtærede fiskeriminister ikke har ønsket at give sig i lag med en egentlig ophævelse af ålegårdsretten. Der foreligger ganske vist en gammel kommissionsbetænkning, der anviser veje til en ophævelse — jeg tror endog to egentlige forslag —, men ingen regering eller rigsdag har siden denne kommissionsbetænkning's afgivelse haft mod til at fremsætte forslag om en ophævelse af ålegårdsretten. Fiskerikommissionen af 1940 — altså den, der har skabt grundlaget for de lovforslag, vi her behandler — var netop bekendt med disse særlige forhold vedrørende ålegårdsretten, og den søgte derfor at finde andre veje til at opnå en modernisering af ålegårdsbestemmelserne, som man var fuldstændig enig om forlængst var forældede og egentlig slet ikke passede ind i dansk lovgivning. Det lykkedes virkelig kom-